

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **U. K.**, zastoupen Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem se sídlem Praha 2, Vinohradská 1233/22, proti žalované: **Ministerstvo vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/SO, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 11. 2016, č.j. MV-23755-5/SO-2014,

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000,- Kč z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce Mgr. Vratislava Polky, advokáta.**
- IV. **Zástupce Mgr. Vratislav Polka se vyzývá, aby ve lhůtě do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo svého bankovního účtu, popřípadě svůj požadavek na poukázání předmětné částky poštovní složenkou**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal k Městskému soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí uvedenému v záhlaví tohoto usnesení, jímž žalovaná zamítla jeho odvolání a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 18. 2. 2013, č.j. OAM-20756-11/DP-2012, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“).

Žalobce v žalobě tvrdil, že mu byla lhůta pro podání žaloby zachována, jelikož mu dosud nebylo žalobou napadené rozhodnutí doručeno, tudíž ani nemohlo nabýt právní moci.

Namítal nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí pro jeho nedostatečné odůvodnění dle § 68 odst. 3, § 89 odst. 2 správního řádu, a rovněž tak pro nedostatečně zjištěný skutkový stav věci dle § 3 správního řádu. V postupu správních orgánů rovněž spatřoval porušení § 2 odst. 3 a 4 správního řádu.

Nesouhlasil s tím, že správní orgány neuvedly konkrétně, které podstatné vady žádosti nebyly žalobcem odstraněny, čímž porušily princip právní jistoty.

Zdůraznil, že splnil zákonem stanovené podmínky pro vydání povolení k pobytu, neboť vše potřebné doložil v odvolacím řízení, když dříve mu to nebylo umožněno. Postup žalovaného dle § 82 odst. 4 správního řádu pak označil za přepjatě formalistický a v rozporu s ustálenou judikaturou Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu.

Správním orgánům rovněž vytkl, že jej neseznámily s podklady pro vydání rozhodnutí a že se nezabývaly přiměřeností rozhodnutí ve vztahu k jeho soukromému a rodinnému životu.

Žalobce navrhl soudu, aby žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě poukázal na to, že žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobci řádně doručeno dle § 24 odst. 1 správního řádu a nabylo tak právní moci dne 5. 12. 2016. Podanou žalobu proto považoval za opožděnou.

Odmítl veškeré žalobcem uplatněné námitky. Uvedl, že žalobci byla poskytnuta dostatečně dlouhá doba k doložení chybějících náležitostí žádosti. Zároveň byl poučen o následcích, budou-li tyto nedostatky odstraněny.

Konstatoval, že správní orgány nebyly povinny seznámit žalobce s podklady pro rozhodnutí a nebyly povinny posuzovat přiměřenost zásahu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, neboť ve věci nerozhodovaly meritorně.

Žalovaný navrhl soudu, aby nedůvodnou žalobu zamítl.

Soud je vždy povinen hodnotit, zdali podaná žaloba splňuje podmínky řízení, a jednali se tak o žalobu přípustnou.

Při těchto úvahách soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 172 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., zákona o pobytu cizinců, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) žaloba proti správnímu rozhodnutí musí být podána do 30 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni nebo ode dne sdělení jiného rozhodnutí správního orgánu, pokud není dále stanoveno jinak. Zmeškání lhůty nelze prominout.

Podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění rozhodném (dále jen „s.ř.s.“) nestanoví-li zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

V dané věci ze správního spisu soud zjistil, že žalobce požádal dne 16. 4. 2012 o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky. Řízení o žádosti žalobce bylo usnesením ze dne 18. 2. 2013, č.j. OAM-20756-11/DP-2012, zastaveno dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť žalobce ve stanovené lhůtě nedostatky žádosti neodstranil.

Proti výše uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání ze dne 4. 3. 2013. K odvolání byl přiložen originál plné moci ze dne 27. 2. 2013, kterou udělil žalobce pro celé řízení panu C. K. P., nar. X, s adresou pro doručování P. 3, K. 45/104. Zmocněnci žalobce bylo po celou dobu odvolacího řízení na jím uvedenou adresu doručováno, přičemž pošta byla

v úložní době vždy vyzvednuta, například vyrozumění o možnosti nahlédnout do spisu ze dne 10. 4. 2013 či informace o postoupení podání odvolání ze dne 30. 4. 2013, o čemž svědčí poštovní doručky ze dne 3. 5. 2013 a ze dne 20. 5. 2013.

Dne 23. 11. 2016 žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí, které bylo zasláno zmocněnci žalobce. Z přiložené poštovní doručky soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo na poště připraveno k vyzvednutí dne 25. 11. 2016. Jelikož si ji zástupce nevyzvedl, bylo vhozeno do jeho schránky dne 6. 12. 2016.

Součástí správního spisu je dále podání ze dne 2. 2. 2017 označené jako odvolání, které bylo žalovanému doručeno dne 3. 2. 2017 a k němuž byla přiložena plná moc ze dne 2. 2. 2016. Z plné moci vyplynulo, že žalobce udělil Mgr. Vratislavu Polkovi, advokátovi plnou moc k zastupování dne 2. 2. 2016.

Soud tedy ze správního spisu zjistil, že žalobce byl ve správním řízení zastoupen zmocněncem K. C. P. na základě plné moci ze dne 27. 2. 2013 a tomuto zmocněnci bylo v průběhu správního řízení bez problémů doručována korespondence správních orgánů. Spisový materiál neobsahoval odvolání či výpověď této plné moci, pouze novou plnou moc, udělenou právnímu zástupci, která však byla správním orgánům doručena až dne 3. 2. 2017 jako příloha odvolání ze dne 2. 2. 2017. Tudíž žalovaný postupoval správně, když v souladu s § 34 odst. 2 správního řádu doručoval vydané a nyní žalobou napadené rozhodnutí ze dne 23. 11. 2016 zmocněnci žalobce K. C. P. Zmocněnci žalobce K. C. P. bylo žalobou napadené rozhodnutí doručeno fikcí dne 5. 12. 2016, neboť zásilka obsahující žalobou napadené rozhodnutí byla připravena k vyzvednutí dne 25. 11. 2016 a dle § 24 odst. 1 správního řádu desetidenní lhůta k vyzvednutí uplynula dne 5. 12. 2016. Žalobou napadené rozhodnutí tudíž nabylo právní moci dne 5. 12. 2016.

Soud konstatuje, že zvolit si zástupce pro správní řízení je svobodným projevem vůle každého účastníka. Pokud se účastník rozhodne změnit stávajícího zástupce za jiného, pak je tato volba vůči správním orgánům účinná v okamžiku, kdy se o ni dozví, tj. kdy jim je řádným způsobem oznámena. Ustanovení § 33 a § 34 správního řádu, upravující zastoupení na základě plné moci, neobsahují žádnou úpravu následků vypovězení či odstoupení od plné moci. V takovém případě je zapotřebí analogicky aplikovat § 28 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád ve znění rozhodném, z něž plyne, že odvolání či vypovězení plné moci nabývá vůči soudu, v dané věci vůči správnímu orgánu, účinnosti až v momentu, kdy mu bylo oznámeno. V dané věci se správní orgány dozvěděly o existenci nového zástupce žalobce dne 3. 2. 2017, kdy jim byla jeho plná moc ze dne 2. 2. 2016 doručena. Správní orgány se tak o novém zástupci žalobce dozvěděly až poté, co žalobou napadeného rozhodnutí nabylo právní moci dne 5. 12. 2016.

Soud podotýká, že žalobce byl soudem vyzván, aby doplnit tvrzení ohledně nesprávného doručení žalobou napadeného rozhodnutí, žalobce však na výzvu nikterak nereagoval. Ze žaloby ani ze správního spisu nevyplývá, že by žalobce sporoval své zastoupení ve správním řízení panem K. C. P. Tvrdil však, že mu žalobou napadené rozhodnutí dosud nebylo doručeno. Soud opakuje, že žalovaný doručoval žalobou napadené rozhodnutí pouze zástupci žalobce v souladu s § 34 odst. 2 správního řádu. Ačkoli tak žalobou napadené rozhodnutí nebylo doručeno přímo žalobci, nýbrž jím zvolenému zástupci, bylo doručeno řádně. V této souvislosti soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2016, č.j. 4 As 111/2016 – 35, ve kterém Nejvyšší správní soud v bodě 19 uvádí, že „... Pasivita zástupce však v žádném případě nedokládá neexistenci zastoupení či

neplatnost plné moci. Případný nedostatek komunikace mezi stěžovatelem a jeho zástupkyní, přílišná pasivita zástupkyně, respektive neinformování stěžovatele o doručení rozhodnutí a odpovědnost zástupkyně za takové jednání, je otázkou soukromoprávní povahy, která je z hlediska řízení před správními orgány a přezkumu jejich rozhodnutí správními soudy zcela irelevantní.“. Z citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu je zřejmé, že neuvědomili zvolený zástupce o doručení žalobou napadeného rozhodnutí žalobce, nemá takový postup vliv ani na existenci zastoupení a ani na způsob doručování a nabytí právní moci žalobou napadeného rozhodnutí.

Soud shrnuje, že žalobou napadené rozhodnutí bylo v souladu s právními předpisy doručeno zástupci žalobce a nabylo právní moci dne 5. 12. 2016. Od tohoto okamžiku běžela žalobci zákonem stanovená třicetidenní lhůta pro podání žaloby, která skončila dne 4. 1. 2017 dle § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Žaloba byla předána provozovateli poštovních služeb k doručení dne 28. 3. 2017, tudíž žaloba byla podána k soudu po uplynutí zákonem stanovené třicetidenní lhůty, a proto se jedná o žalobu opožděnou, kterou soud podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

O vrácení soudního poplatku ve výši 3 000,- Kč zaplaceného z podané žaloby soud rozhodl podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle kterého byli návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Soud zároveň vyzval právního zástupce žalobce k poskytnutí součinnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 10. srpna

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková